

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۵/۱۲

عارف عباسی

روز مادر!

اگر قوه تخیل انسان را توان آن می بود که به ژرفنای عظمت و رمز نهفته، تا حال ناشناخته شده، عشق مادر را نسبت به اولادش می دانست و از آن تعریف قابل قبولی پدیدار می گشت، ولی نه کلام و نه قلم را توان و یاری آن است که رابطه ملکوتی را که بر مبنای عشق اعجاز برانگیزی استوار است در قالب توصیف بگنجاند. سخنوران نامدار زمان با تفکرات و تخیلات مافوق تصور خود از حق مادر و از تقدس مقامش و تکریم و تعظیم نمودن به پیشگاهش بسیار سرودند، گفتند و نوشتند ولی کسی به رموز واقعی این عشق ملکوتی پی نبرد که چگونه با آستن رحم مادر با نطفه خلقت زنده جانی کارگاه عشق آفرینی چه اسرار معجزه آسایی را پدیدار ساخته و رابطه تبارز می کند که متفاوت از همه پیوند های بشری است که دریافتن پهنای آن کار آسان نیست. مادر با نهایت مسرت، شوق و اشتیاق در عالمی انتظار خوش به رضا تن به قبول تحمل این بار گران با مشقت با دنیایی از امید و آرزو آمیخته با محبت می دهد و از آگاهی از حامله دار بودن دنیای مادر تغییر می کند و دیگر به خود نمی اندیشد و جمیع افکار، احساس و عواطفش به جانب موجودی معطوف می گردد که در بطن دارد که کار ساز حقیقی آنرا پرورشگاه و آسایشگاه جنین ساخته. و با تکامل هر دوره ای در چنین آسایشگاه مرفه رفته رفته میان مادر حامله و این زنده جان رابطه خلق می گردد که توأم با وسوسه، هراس، امیدواری و سرور شادمانی است. گرچه در کل این رابطه و احساس در تعریف عشق جا می یابد ولی کدام عشق؟ و چه نوع عشق؟ و مقایسه آن به عشق های مورد شناخت بشر معنوی، حقیقی و مجازی، تخیلی و تصویری چه است؟ و نه دانستن حالت خاص روانی مادر در جمیع مراحل، از بدو پیدایش نطفه و تا به دنیا آمدن نوزاد مستلزم کاوش عمیق علمی است. خداوندگار حکیم و دانا و ناظم و ناظر عالم هستی این وظیفه پر مشقت را به جنس زن بدون حکمت ربانی اش نسپرد و زن را برای انجام این مسؤلیت سنگین برگزید و این جنس لطیف را با خصائل غنای دارایی عواطف، محبت، برده باری شایسته وسیله آفرینش دانست و در این حکمت عشق پنهان و مافوق تصویری متجلی گردید که عبارت از عشق مادر به اولادش است که کرامت و عظمت آن بسی رموز و اسراری نهفته که ثقلت، درد، رنج و مشقات آمیخته به حامله داری و درد جانکاه زایمان است که مادر در پهنای این عشق ملکوتی با تمام سرور و شادمانی آن را می

پذیرد، و فقط به موجودی می اندیشد که از نفسش نفس می کشد و از خوراک و خورش تغذیه می دارد. بهر حال توصیف و تعریف این عشق مقدس و ملکوتی در قالب کلمات و جملات نمی گنجد.

عشق مادر نسبت به اولادش پهناور و بی حد و حصر است، عشقی که آمیخته با بالاترین سویهٔ محبت، لطف، مهربانی، شفقت و الفت، برده باری حوصله مندی و ایثار و قداکاری است.

عشق مادر در همه قاره ها و شرائط یک سان است مادری که در کاخ مرمین و با همه رفاه و خدم و حشم زیست دارد به همان پیمانه اولادش را دوست دارد که مادر دست نگر، محتاج، فقیر بینوا در زیر خیمهٔ ژولیده و کنج ویرانه به اولادش عشق می ورزد، ولی ناچاری اقتصادی مادر را و میدارد که عشق ملکوتی اش را به فرزندانش به تن دادن به تگدی، کار های سنگین و پر مشقت و حتی ننگین تبارز دهد.

مادر قابل تقدیس و تکریم و تعظیم است. ذات ذوالجلال والاکرام پرستیدن را سزاوار خود خواند ولی مادر را قابل هرگونه ستایش و احترام دانست.

بهترین اولاد ذره ای از محبت و ایثار فداکاری مادر را که در طول عمر از آن برخوردار بوده ادا نمی تواند. خوش به حال آن که مادرش زنده است و با بوسیدن دست و دعای او خانه را ترک می کند و در صورت دور بودن به زیارت مادر می شتابد. مادر پناه گاه و متکاء معنوی است صرف نظر از این که در کدام سن قرار داریم.

یادی از چنین روزی کردن کجا روا می دارد که از حال زار، اسفناک، درد آور و غم انگیز هزاران مادر بینوا، محتاج، فقیر و بیچارهٔ وطن را که توسط ممالک همسایه اخراج شده و یا جنگ های تباه کن و ویران کن داخلی آنها را مجبور به ترک دیار نموده غافل ماند.

مادرانی که در بدترین شرائط زیر خیمه ها، پناه گاه های پلاستیکی یا ویرانه ها در حواشی شهر های بزرگ در کنار قصرها و بلند منزل ها در مسیر عبور اربابان ثروتمند قدرت، اراکین دولت و وکلای پارلمان زندگی دارند. متأسفانه عوامل مختلف جهانی سبب کاهش کمک های مؤسسات بین امللی شده و در فقدان احساس وطن پرستی، نوع دوستی و خدمت به مردم و رونق و گسترش فساد بی سابقه هزینه هایی که برای رفاه و آسایش و فقر زدایی مصرف می شد همه چپاول گردید و بالاخص مادران بیوه را در حالت بس اسفناک و رقت باری قرار داده. این فاجعهٔ عظیم انسانی در افغانستان مستولی است.

این روز خجسته را به همه مادران محترم تبریک و تهنیت گفته سر تعظیم به پای شان فرود می آورم. به مادران محترم دوستان این رسانهٔ جمعی روز مادر را علیحده مبارک می گویم صحت و سعادت همه را آرزو نموده موفقیت شان را در تربیهٔ اولاد نیکو و صالح آرزو می نمایم.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسندهٔ معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحهٔ مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند.